

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci și doi

De la lei la înșelare: o analiză aprofundată a lui Daniel 6 și a profeției timpului sfârșitului

Jeff Pippenger

2023-12-27

Daniel, capitolul șase, este a treia linie din primele șase capitole ale lui Daniel, care prezintă în mod direct o ilustrare a crizei legii duminicale. În capitolul trei, chipul de aur al lui Nebucadnețar și cei trei tineri vrednici reprezintă steagul care este înălțat și pe care îl privește întreaga lume.

Atunci împăratul Nebucadnețar a trimis să adune pe voievozi, pe dregători, pe cârmuitori, pe judecători, pe vistiernici, pe sftetnici, pe șerifi și pe toți stăpânitorii ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care îl înălțase împăratul Nebucadnețar. Daniel 3:2.

Во трета глава, тројцата достоинствени мажи одбија да се поклонат, и нивната постапка им го навлече врз себе прогонството на огнената печка; додека Даниел во шеста глава се поклонуваше трипати на ден, и неговата постапка му го навлече врз себе прогонството на лавовската јама. Ред по ред, тие го претставуваат прогонството на неделниот закон како одлука на богослужение, која, и во двата случаи, веќе била донесена од верните. Оние што се претставени со комбинацијата од трите и едниот, која ги симболизира сто четириесет и четирите илјади, се утврдиле во вистината пред да пристигне потресот на прогонството.

„Îngerul a zis: «Lepădați-vă de sine; trebuie să înaintați repede.» Unii dintre noi au avut timp să primească adevărul și să înainteze pas cu pas, iar fiecare pas pe care l-am făcut ne-a dat putere să-l facem pe următorul. Dar acum timpul este aproape sfârșit, și ceea ce noi am învățat în ani, ei vor trebui să învețe în câteva luni. De asemenea, vor avea multe de dezvățat și multe de învățat din nou. Cei care nu vor primi semnul fiarei și chipul ei atunci când se va da decretul, trebuie să aibă hotărârea acum să spună: Nu, nu vom ține seama de instituția fiarei.»”
Early Writings, 68.

În capitolul cinci, legea duminicală tratează sfârșitul fiarei pământului și judecata adusă de vrăjmașii care au venit prin zid.

În noaptea aceea, Belșatar, împăratul caldeilor, a fost omorât. Și Darius, medul, a luat împărăția, fiind în vârstă de aproape șaizeci și doi de ani. Daniel 5:30, 31.

În capitolul șase este identificată sigilarea poporului lui Dumnezeu, reprezentată prin aplicarea sigiliului împăratului asupra gropii cu lei.

Și a fost adusă o piatră și a fost pusă peste gura gropii; iar împăratul a pecetluit-o cu inelul său de pecete și cu inelul de pecete al mai-marilor săi, pentru ca hotărârea privitoare la Daniel să nu fie schimbată. Daniel 6:17.

Cele trei linii contribuie toate la caracteristicile steagului care este înălțat într-un nor, în ceasul marelui cutremur de pământ din Apocalipsa, capitolul unsprezece.

Și au auzit un glas puternic din cer, zicându-le: Suieti-vă aici. Și s-au suit la cer într-un nor; iar vrăjmașii lor i-au privit. Și în ceasul acela s-a făcut un mare cutremur de pământ, și a zecea parte din cetate a căzut, iar în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; și cei rămași s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. Apocalipsa 11:12, 13.

Capitolul șase din Daniel identifică sigilarea poporului lui Dumnezeu, însă, mai specific, el tratează pedepsirea confederației „președinților, a dregătorilor și a prinților, a sftenicilor și a căpeteniilor”, care l-au înșelat pe împărat pentru a-l ucide pe Daniel. Înșelarea împăratului (un simbol al statului) este un subiect profetic semnificativ, care cuprinde mai mulți martori profetici. Spre deosebire de Nebucadnețar, în capitolul trei, sau de Belșațar, în capitolul cinci, care amândoi nu au acordat atenție lui Daniel și celor trei martori până după ce criza a sosit, „preferința” lui Darius pentru Daniel, înainte de criză, identifică un cadru diferit pentru criza legii duminicale.

Daniel a fost „preferat” mai presus de ceilalți doi dregători, iar cei trei dregători erau peste cei o sută douăzeci de căpetenii. Daniel este pus în contrast în primul rând cu dregătorii și căpeteniile și este favorizat mai presus de cei doi care formează o confederație a înșelăciunii reprezentată prin cinci (cele cinci fecioare nechibzuite).

Дарие всели да постави над царството сто и двадесет кнезови, кои да бидат над целото царство; а над нив тројца претседатели, од кои Даниел беше прв, за кнезовите да им поднесуваат сметки ним, и царот да не трпи штета. Тогаш овој Даниел се издигна над претседателите и кнезовите, бидејќи во него имаше одличен дух; и царот помислуваше да го постави над сето царство. Тогаш претседателите и кнезовите бараа повод против Даниел во врска со царството; но не можеа да најдат никаков повод ниту вина, зашто тој беше верен, и никаква грешка ниту вина не се наоѓаше во него. Тогаш овие луѓе рекоа: „Нема да најдеме никаков повод против овој Даниел, освен ако го најдеме против него во врска со законот на неговиот Бог.“ Даниел 6:1–5.

Darius este folosit pentru a ilustra o înșelăciune care este săvârșită împotriva împăratului, care îi reprezintă pe cei zece împărați (Națiunile Unite), la sfârșitul lumii. Înșelăciunea contribuie la ura pe care cei zece împărați (Națiunile Unite) o manifestă împotriva curvei (papalitatea), fapt care îi face să „o pustiască și s-o lase goală”, să-i „mănânce carnea și s-o ardă în foc”.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe fiară, acestea o vor urî pe desfrânată, o vor pustii și o vor lăsa goală, îi vor mânca carnea și o vor arde în foc. Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I împlinescă voia, să ajungă la un singur gând și să-și dea împărăția fiarei, până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care domnește peste împărăția pământului. Apocalipsa 17:16–18.

Națiunile Unite (a șaptea împărăție) vor nimici papalitatea, chiar dacă tocmai de curând îi vor fi dat împărăția lor, căci ele domnesc pentru „puțină vreme”.

Și sunt șapte împărați: cinci au căzut, unul este, iar celălalt încă n-a venit; și, când va veni, trebuie să rămână puțină vreme. Apocalipsa 17:10.

La legea duminicală, al șaselea imperiu al profetiei biblice, fiara pământului din Apocalipsa treisprezece (Statele Unite), tocmai și-a încheiat domnia celor șaptezeci de ani simbolici, în care al cincilea imperiu al profetiei biblice, fiara mării din Apocalipsa treisprezece (papalitatea), a fost dat uitării în acei șaptezeci de ani simbolici din capitolul douăzeci și trei al lui Isaia.

În ziua aceea, Tirul va fi uitat șaptezeci de ani, după zilele unui singur împărat; iar la sfârșitul celor șaptezeci de ani, Tirul va cânta ca o desfrânată. Ia o harpă, cutreieră cetatea, tu, desfrânată, care ai fost uitată; fă să răsună cântări plăcute, cântă multe cântece, ca să fii adusă iarăși în amintire. Și se va întâmpla că, după sfârșitul celor șaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, iar ea se va întoarce la câștigul ei și se va deda la desfrânare cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului. Isaia 23:15–17.

La legea duminicală, a șaptea împărăție a profetiei biblice, cei zece împărați (Națiunile Unite) încep să domnească, însă numai pentru scurt timp, căci împăratul principal al celor zece împărați începe atunci lucrarea de a constrânge întreaga lume să se alinieze sub structura fiarei, care este unirea dintre biserică și stat și care este simbolizată ca icoana fiarei.

Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Și exercită toată puterea celei dintâi fiare înaintea ei și face ca pământul și cei ce locuiesc pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată. Și face semne mari, până acolo încât face să se coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor, și îi înșală pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocul acelor minuni pe care avea putere să le facă înaintea fiarei; spunând celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care avea rana făcută de sabie și trăise. Apocalipsa 13:11–14.

Un element principal al simbolismului fiarei care se ridică din pământ (Statele Unite), care începe ca un miel și sfârșește vorbind ca un balaur, este vorbirea ei. Vorbirea, în sens profetic, indică o acțiune a autorităților legislative și judiciare.

„Vorbirea națiunii este acțiunea autorităților ei legislative și judiciare.” Tragedia veacurilor, 443.

Atunci când Statele Unite au vorbit pentru prima dată ca un miel, ele au dat naștere Constituției Statelor Unite, întemeind astfel o țară de refugiu pentru cei care fugeau de persecuția papalității și a regilor Europei.

Și pământul a ajutat femeia, și pământul și-a deschis gura și a înghițit râul pe care balaurul îl aruncase din gura lui. Apocalipsa 12:16.

La sfârșitul celor șaptezeci de ani simbolici, fiara pământului vorbește din nou, însă atunci ca un balaur, pe măsură ce impune închinarea de duminică, care este semnul autorității papale. Când semnul autorității papale este impus, papalitatea este adusă în amintire, și ea este adusă în amintire atunci când Porunca care nu trebuia uitată niciodată este făcută ilegal de păzit.

Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești. Șase zile să lucrezi și să-ți faci tot lucrul tău; dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în ea niciun lucru, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vitele tale, nici străinul care este

înăuntrul porților tale. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit; de aceea a binecuvântat Domnul ziua Sabatului și a sfințit-o. Exodul 20:8–11.

Apostazia națională este apoi urmată de ruină națională, iar cele trei puteri care conduc lumea spre Armaghedon își dau mâna.

„Prin decretul care impune instituția Papalității, în călcare a legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va despărți pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna puterii romane, când va trece peste abis ca să dea mâna cu Spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniri, țara noastră va lepăda orice principiu al Constituției sale ca guvernare protestantă și republicană și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a sosit vremea lucrării uimitoare a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

Când „Protestantismul” (Statele Unite), „puterea romană” (Vaticanul) și „Spiritualismul” (Națiunile Unite) își dau mâna în contextul legii duminicale, ele încep să conducă lumea spre Armaghedon, care este reprezentat mai întâi ca silind lumea să accepte autoritatea unui guvern mondial unic, alcătuit din biserică și stat, în care biserica deține controlul asupra acestei relații. Puterea miracolelor folosite de fiara pământului nu numai că aduce la împlinire curvia desfrânatei din Tir cu împărății pământului, ci impune și „vorbirea” chipului fiarei la scară mondială. Prin definiție profetică, aceasta înseamnă că guvernul mondial unic trebuie să aibă un corp legislativ (situat la New York) și un corp judiciar (situat la Haga).

Și îi amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele pe care i s-a dat putere să le facă înaintea fiarei, spunându-le celor ce locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și a trăit. Și i s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei să și vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și face ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna lor dreaptă sau pe frunțile lor; și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase. Apocalipsa 13:14–18.

Pământescul fiarei (Statele Unite), va înșela întreaga lume să accepte o imagine mondială a fiarei, aceeași imagine pe care Statele Unite o formaseră în timp ce conduceau spre legea duminicală și, în cele din urmă, o impuneau. Apoi va împuternici guvernul mondial unic să-și impună legile sub amenințarea cu moartea și/sau prin sancțiuni economice. Amăgirea lui Darius, împăratul, este un simbol al amăgirii împăraților, identificată în mod repetat în profeție; căci, pe măsură ce fiara pământului începe să constrângă lumea să accepte guvernul mondial unic, argumentul folosit pentru a sili lumea să accepte această rânduială este că puterea care a mâniat neamurile (Islamul) trebuie să fie înfruntată printr-un război mondial.

Statele Unite impun semnul autorității papale, căci judecățile lui Dumnezeu aduseseră în Statele Unite o asemenea stare de criză, care a condus până la legea duminicală, încât s-a propus ca, prin

întoarcerea la Dumnezeu catolicismului, greutățile economice care se intensificaseră să înceteze. Totuși, la legea duminicală, vrăjmașul care se strecurase pe sub zidul mai de jos aduce judecata ruinei naționale.

„Și atunci marele amăgitor îi va convinge pe oameni că aceia care Îi slujesc lui Dumnezeu sunt cei ce provoacă aceste rele. Clasa care a atras neplăcerea Cerului va pune toate necazurile sale asupra acelor a căror ascultare de poruncile lui Dumnezeu este o muștrare neîncetată pentru călcătorii de lege. Se va declara că oamenii Îl ofensează pe Dumnezeu prin călcarea sabatului duminicii; că acest păcat a adus calamități care nu vor înceta până când păzirea duminicii nu va fi impusă cu strictețe; și că aceia care prezintă cerințele poruncii a patra, distrugând astfel respectul pentru duminică, sunt tulburători ai poporului, împiedicând readucerea lui la favoarea divină și la prosperitatea vremelnică. Astfel, acuzația adusă odinioară împotriva slujitorului lui Dumnezeu va fi repetată, și pe temeuri la fel de bine întemeiate: «Și s-a întâmplat că, atunci când l-a văzut Ahab pe Ilie, Ahab i-a zis: Tu ești acela care tulburi pe Israel? Iar el a răspuns: Nu eu tulbur pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului și ai urmat pe Baali.» 1 Împărați 18:17, 18. Pe măsură ce mânia poporului va fi stârnită prin acuzații false, ei vor urma față de solii lui Dumnezeu o purtare foarte asemănătoare cu aceea pe care Israelul apostat a urmat-o față de Ilie.” Tragedia veacurilor, 590.

În „ceasul” „marelui cutremur” din Apocalipsa capitolul unsprezece, răsună atunci și „a treia Vai” a islamului, care este totodată și a Șaptea Trâmbiță, și ea va mânia neamurile. Acea mânie a neamurilor împotriva islamului va fi folosită pentru a amăgi lumea să accepte aceeași promisiune deșartă care tocmai dăduse greș în cazul fiarei pământului. Promisiunea deșartă fiind aceea că, prin supunerea față de autoritatea catolicismului, așa cum este reprezentată de semnul autorității papale, judecățile tot mai severe ale lui Dumnezeu ar înceta. Acea promisiune, deja dovedită a fi ineficace pentru Statele Unite, va fi apoi folosită ca promisiune pentru lumea cuprinsă de panică.

Va fi susținut că, dacă națiunile lumii ar consimți și ar îngădui instaurarea guvernării mondiale unice, cu scopul de a face față războiului adus de Islam, stabilitatea s-ar întoarce. Islamul este puterea identificată în Scripturi ca aducând pe fiecare om laolaltă împotriva Islamului, însă această adunare laolaltă este amăgirea supremă a împăraților.

Și îngerul Domnului i-a zis: „Iată, ești însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael, pentru că Domnul a auzit suferința ta. El va fi un om sălbatic; mâna lui va fi împotriva tuturor, și mâna tuturor împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților săi.” Geneza 16:11, 12.

Ishmaeli ni we mutabazi wo mu buryo bw’umwuka w’idini rya Islamu. Ni ukuri ko Muhamadi, se wa Islamu, atagaragaye mu mateka kugeza mu kinyejana cya karindwi, ariko abantu ba kera bo ku mubiri ni bo Imana ikoresha guhagararira abantu bo mu buryo bw’umwuka bo mu minsi ya nyuma.

Zice Domnul, Împăratul lui Israel, și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: Eu sunt Cel dintâi și Eu sunt Cel de pe urmă; și afară de Mine nu este Dumnezeu. Și cine, ca Mine, va chema și va vesti aceasta, și o va pune în rânduială înaintea Mea, de când am așezat poporul cel din vechime? Iar lucrurile care vin și care se vor întâmpla, să le arate lor. Isaia 44:6, 7.

ជាមុនពេលអ៊ីស្កាមលែកចិត្ត គាត់គួរឃានដាក់ឈ្មោះ
ហើយគួរនាំពុទ្ធករណ៍របស់គាត់គួរឃានកំណត់សម្គាល់រួចហើយ។
ដំបូងគួរចៅខាងវិញ្ញាណរបស់គាត់នឹង «ប្រឆាំងនឹងមនុស្សគំរប់រូប
ហើយដំបូងមនុស្សគំរប់រូប» នឹងប្រឆាំងនឹង «គាត់»។
ហើយផ្ទុយពីសចក្ខុដ៏បង្កើនដ៏ល្អដ៏ល្អនៃសេរីនិយមវិកចមុន
ព្រះគម្ពីររបស់គាត់ថា អ៊ីស្កាមលែនឹង
«រស់នៅនៅចំពោះមុខបងប្អូនទាំងអស់របស់គាត់»។
ពួកគេមិនបញ្ចូលខ្លួនចូលទៅក្នុងរបបធម៌នៃវិញ្ញាណក្រុមទេ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ
មនុស្សជាច្រើនថ្កោលទោសវា ភ័យប្រឆាំងនឹងវា ហើយវាយប្រហារវា។
វិញ្ញាណរបស់អ៊ីស្កាមលែគឺថា «គាត់» នឹង «កុលាយជាមនុស្សពុទ្ធ»។ គំនិតដដែលថា
មានក្រុមមួយនៃសាសនាអ៊ីស្កាមលែសុទ្ធជាសុភមង្គលសុភមង្គល
មិនគួរឃានគាំទ្រទៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ ហើយក៏មិនមាននៃក្នុងគ្រាន់ដដែរ។

Amagendo y' abaperezida babiri n' abaganwa ijana na makumyabiri bo muri Daniyeli igice cya gatandatu, yerekana amagendo azanwa ku bami icumi igihe bayoborwa kwemera ko intego n' ubwihutirwe bwo gushyiraho ubutegetsi bumwe bw' isi yose, buyobowe na Roma, ari ugukemura ihungabana rikomeza kwiyongera ry' intambara y' Abayisilamu ari yo "Bibi bya gatatu." Iyo ishusho y' inyamaswa imaze gushyirwaho kandi igahabwa ubushobozi bwo "kuvuga," isi izamenya, ariko bitinze, ko imigambi y' ubupapa ari iyo guhangana n' abakomeza Isabato y' umunsi wa karindwi (Daniyeli), atari umwanzi winjiye rwihishwa anyuze ku rukuta rw' amajyepfo rutarindwaga.

„Cuvântul lui Dumnezeu a dat avertizare cu privire la primejdia iminentă; dacă aceasta va fi trecută cu vederea, lumea protestantă va învăța care sunt în realitate scopurile Romei numai atunci când va fi prea târziu pentru a scăpa din cursă. Ea crește în tăcere în putere. Doctrinile ei își exercită influența în sălile legislative, în biserici și în inimile oamenilor. Ea își înalță structurile sale semețe și masive, în ale căror ascunzișuri tainice se vor repeta persecuțiile ei de odinioară. Pe furie și pe neașteptate, ea își întărește forțele pentru a-și promova propriile scopuri atunci când va veni timpul să lovească. Tot ce dorește este un teren avantajos, iar acesta îi este deja oferit. Vom vedea curând și vom simți care este scopul elementului roman. Oricine va crede și va asculta de cuvântul lui Dumnezeu va atrage astfel asupra sa ocară și persecuția.” Tragedia veacurilor, 581.

छल जो संयुक्त राष्ट्र का, पोपसत्ता द्वारा कार्यान्वति होकर, उनके हृदयों के प्रतशिोध को उत्पन्न करता है, पवत्रशास्त्र में बार-बार चतिरति कथिा गया है, और दारयिस की कथा इस सत्य का एक प्रमुख उदाहरण है। यह ऐसा छल है जो पहले संयुक्त राज्य अमेरिका में संपन्न होता है और फरि समस्त संसार पर दोहराया जाता है। इस सत्य की पहचान एलयियाह और इजेबेल की कथा में की गई है, फरि पुनः यूहन्ना बपतस्मा देनेवाले और हेरोदयिास की कथा में, तथा मसीह के क्रूसीकरण में भी। इस्लाम द्वारा राष्ट्रों को क्रोधति कथिा जाना वह युक्ति है जिसका उपयोग पोपीय शक्ति करती है, जो उसे समस्त संसार में सब्त-पालकों पर आक्रमण करने के लिए अनुकूल आधार प्रदान करती है।

Prima mențiune a islamului este introducerea lui Ismael în Scripturi, iar rolul identificat al islamului la sfârșitul lumii — acela de a arunca lumea într-o panică universală, pentru ca oamenii să accepte orice propunere ca soluție — este ceea ce face posibilă împlinirea înșelăciunii.

Înșelăciunea este ceea ce motivează Națiunile Unite (cei zece împărați) să împlinescă voia lui Dumnezeu și să fie de acord să-și dea împărăția (a șaptea împărăție) papalității (fiarei).

Înșelăciunea ilustrată prin Darius și prin celelalte linii profetice include rolul islamului în a mânia neamurile, motivul ultim pentru care papalitatea este nimicită de Națiunile Unite și, la fel de semnificativ, identifică împrejurările care înconjoară enigma celei de-a opta împărății, care este dintre cele șapte, fiind instaurată ca cap al Babilonului modern.

Daniyeli mukati muGomba reShumba chiratidzo cheuporofita chakanyanya kuoma, asi kunzwisisa kwacho kunowanikwa chete kana nzira ye“mutsetse pamusoro pemutsetse” yashandiswa.

Vom continua capitolul șase din Daniel în articolul următor.

„Când noi, ca popor, vom înțelege ce înseamnă această carte pentru noi, se va vedea în mijlocul nostru o mare redeșteptare.” Testimonies to Ministers, 113.